

Ο παράγοντας χρόνος στην πολιτική: Από τον λαϊκισμό στην αλαζονεία;

Του Δημήτρη Μάρδα
Αν. καθηγητή Τμήματος Οικονομικών Επιστημών του ΑΠΘ

Παραμονές της επετείου της 17^{ης} Νοέμβρη του 2010 και ψήφισης του προϋπολογισμού η υπουργός παιδείας ενθυμείται να φέρει προς συζήτηση τις απόψεις ενός **νέου νομοσχεδίου για την Ανώτατη Εκπαίδευση**, μια διαδικασία που τείνει να κλείσει το καλοκαίρι του 2011, στις 28 Αυγούστου δηλαδή δυο ημέρες πριν την εξεταστική περίοδο του Σεπτεμβρίου!

Στην αρχή της τουριστικής περιόδου εφέτος ο αρμόδιος υπουργός προκαλεί απρόβλεπτα προβλήματα στο τουριστικό ρεύμα, με αιφνίδια αν όχι απυρολόγητα μέτρα, που αναφέρονται στο άνοιγμα των **επαγγέλματος των ταξί**.

Εν μέσω Καλοκαιριού πέρυσι ο τότε αρμόδιος υπουργός εισήγαγε στη Βουλή ρυθμίσεις με θέμα το **καμποτάζ**, ταραζώντας τα ήπια έως τότε νερά των κρουαζιερών.

Στο υψηλότερο σημείο της τουριστικής περιόδου πάλι πέρυσι, τον Αύγουστο του 2010, ο ίδιος αρμόδιος υπουργός ενθυμήθηκε το άνοιγμα του **επαγγέλματος των μεταφορέων**, κίνηση που οδήγησε, μέσω της περιπέτειας της έλλειψης των καυσίμων, σε ακυρώσεις 600 χιλιάδων ξένων επισκεπτών της χώρας

Παραμονές των **αυτοδιοικητικών** εκλογών του 2010 ο αρμόδιος υπουργός ταραίζει τους φορολογούμενους στέλνοντας ‘ραβασάκια’ από τις εφορίες στο πλαίσιο της γνωστής **περαίωσης**.

Η τρόικα αποφασίζει να επισκεφθεί τη χώρα μας **δυο ημέρες πριν την επέτειο** του πολυτεχνείου. Αν η διαπραγματευτική ικανότητα των Ελλήνων εκπροσώπων συζητητών της τρόικας δε μπορεί να πετύχει τη μετάθεση της επίσκεψης κατά μόνο μια εβδομάδα τότε με ποια λογική μπορούμε να αναμένουμε αλλαγή του Μνημονίου προς το καλύτερο;

Και η ιστορία συνεχίζεται όπως και επί της προηγούμενης κυβέρνησης...

Μας δημιουργείται συχνά η εντύπωση ότι ορισμένοι Υπουργοί της κυβέρνησης θεωρούν ότι είναι απόλυτα κυρίαρχοι του πολιτικού παιχνιδιού στο οποίο συμμετέχουν, οπότε ο χρόνος είναι μια μεταβλητή ιδιαίτερα **εύπλαστη** στα χέρια τους. Ως απόρροια της εν λόγω εικόνας δημιουργείται η ακόλουθη αίσθηση: Κάποιοι από τους κυβερνώντες δείχνουν εν πολλοίς με τους κακότεχνους χειρισμούς τους σε άκρως ακατάλληλους χρόνους, ότι έχουν περάσει από την περίοδο του **λαϊκισμού** σε μια νέα περίοδο αυτήν την **αλαζονείας**.

Ο χρόνος έχει 12 μήνες και 54 εβδομάδες. Μήπως χρειάζονται ορισμένοι Υπουργοί απλά μαθήματα πολιτικού marketing από προπτυχιακούς φοιτητές ή μαθήματα ‘ανάπτυξης πολιτικής’ ή ‘διαμόρφωσης πολιτικής’;

